

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo II / 2012

MAREC - APRÍL

PÔST

Slovo pôst nám neznie najpríjemnejšie. Toto slovo hovorí o veciach, ktoré si odopierame, aj keď ich máme radi. Vzdávame sa niečoho, čo nám je príjemné, aby sme mysleli na iných. Robíme tak preto, aby sme boli poslušní Pánu Bohu a aby sme hľadali vyššie ciele. Preto slovo pôst nepatrí vždy medzi obľúbené.

Ale pôst nás učí, že nie je dobré myslieť len na seba a na svoje blaho. Cieľom života naozaj nie je žiť len seba a svojim túžbam. Keby naši rodičia žili len pre seba, neboli by sme na svete – a keď aj áno, tak by sa nemal kto o nás postarať. Výsledkom nesebeckého správania sa sú najkrajšie hodnoty života: pomoc bližným, súcit, ohľaduplnosť, odpustenie, pokora, súdržnosť rodiny, láska. Tieto ľuďmi žiadané hodnoty máme len preto, že niekto, kto žije možno vedľa nás, sa vzdáva svojho v náš prospech.

Zároveň si môžeme byť istí, že ak na svete rastie sebecko, chamtivosť, násilnosti, kradnutie v akejkoľvek podobe, ale tiež dlhy, pretože sa chceme mať lepšie, než ako si zarobíme, je to výsledok sebeckta a tak zavrhnutia pôstu. Pôstu nie ako zrieknutia sa v určitý deň mäsa, ale pôstu ako štýlu života.

Zároveň nás, veriacich, pôst vedie k Spasiteľovi, Pánu Ježišovi a ukazuje na Jeho kríž. Pán nielen čaká od nás obetujúci sa vzťah k bližným, On nám ide príkladom: On všetko obetoval pre naše ospravedlnenie, pre odpustenie našich vín, pre naše spasenie. Pán sa nepostil len štyridsať dní na púšti vzdaním sa jedla – On sa zriekol svojej slávy, ktorú mal v nebesiach, svojej cti i vážnosti, svojho pohodlia i svojho života – kvôli nám. V Jeho obeti, v Jeho chudobe, v Jeho bolesti, kríži a smrti je naša záchrana, pokoj, požitie, radosť a život.

Aj keď nám slovo pôst neznie najpríjemnejšie, je to jediná cesta k lepšiemu životu, cesta lásky k Pánu Bohu i k blížnym. Pôst je Pánova cesta hodná nasledovania.

Boris Mišina

zborový farár v Bratislave

senior Bratislavského seniorátu

kandidát na biskupa Západného dištriktu ECAV

AKO TO VIDÍM JA...

Ing. Miroslav Madáč

Milí bratia a sestry, chcem sa Vám prostredníctvom nášho Zborového listu popradských evanjelikov prihovoriť a pritom reagovať na udalosti, ktoré sa odohrávajú okolo nás.

Z dennej tlače, rozhlasu, televízie a bulváru sa na nás sústavne valia hrôzostrašné správy, ktoré lákajú stále viac a viac divákov a čitateľov k ich sledovaniu. Do tohto obdobia sa dostáva udalosť, ktorá tento stav v spoločnosti neurovnáva, ale ho ešte viac emočne zhoršuje, a to sú voľby do parlamentu. Stav v našej spoločnosti v týchto dňoch vidieť v spomínaných médiách. Je to veľké znechutenie občanov. Nechcel som písať o týchto udalostiach, ale myšlienky ma k tomu akosi mimovoľne priviedli, veď som tiež ich účastník. Chcel som to spomenúť len preto, lebo si myslím, že termín je maximálne nevhodne situovaný do obdobia pôstu. V tomto čase by sme sa mali viac zameriavať na obdobie, ktoré po tomto období očakávame. Stav spoločnosti je však taký...

Tu by som pripomenul: „Každý totiž, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky nevyšli najavo,“ (J 3:20). Treba viac o tejto myšlienke debatovať?

Teraz sa budem venovať tomu, prečo píšem túto úvahu. Dôvod je nedávny výročný zborový konvent Cirkevného zboru ECAV v Poprade, konaný 19. 2. 2012. Účasť na ňom nebola vysoká, no nebola ani horšia ako v roku 2011, bolo nás o čosi viac, čo postupne zvyšuje optimizmus. Oceňujem, že kňazskú správu, správu o hospodárení a návrh rozpočtu na rok 2012 dostali konventuáli ako tlač, čo veľmi urýchlilo priebeh konventu.

Tu sa chcem pristaviť pri stati o aktivite mladých ľudí v našom zbore. Je to určite vážna vec v celom spektre prístupu a zapájania sa mladých do práce v zbore. Položiť si túto otázku a hľadať odpoveď, či je to len u nás, alebo je to všeobecný problém? Aj v týždenníku Evanjelický posol spod Tatier čítam kritické články, no i mnoho kladného. Myslím si, že nestačí povedať, veď sme im dali, čo chceli, majú miestnosť, vy-

bavili sme ju, tak čo chcú? Mali by sme poznať ich úprimný a čestný názor, čo by mladých motivovalo a aktivovalo ich. Ak to poviem rečou môjho vzdelania, v každom človeku je množstvo ukrytej energie, a keď sa aktivuje, začne prinášať ďalšiu energiu. Dajme mladým šancu, poverme ich aj náročnejšími úlohami. Jeden príklad bol navrhnutý aj na konvente a všeobecne bolo akceptované, že sa uvažuje doplniť zbor presbyterov o zástupcu mladých, a aj týmto spôsobom im dať možnosť aktívne sa zapojiť do života cirkevného zboru. Podľa samostatnej časti v správe o činnosti Spoločenstva evanjelickej mládeže je aktivita mladých mimoriadna a obsahovo z celej správy najväčšia, takže by mali byť pre náš zbor prínosom.

Je ešte mnoho vecí na úvahu a diskusiu, ale o tom možno nabudúce. Ďakujem Ti Bože, že si mi dal silu rozhodnúť sa, lebo len Ty vieš, koľko odvahy je potrebné sústrediť na takýto krok, aby o mojich myšlienkach vedelo viac ľudí. Ak mi, Bože môj, dáš silu, budem Ťa oslavovať a spievať Ti: „Lebo Ty mi dávaš silu žiť, vďaka, že tu môžem byť, len Tebe spievať, Ježiš, s láskou chcem. Dnes i zajtra navždy chcem milovať Ťa, Tebe spievať s láskou chvály. Čo sa mi už môže stať, keď si so mnou Pane? Ty si z lásky život svoj za mňa dal, som dlžník Tvoj.

O týchto krásnych slovách plných pravdy vám chcem napísať nabudúce. Sú to slová nádhernej piesne, ktorú študuje náš zborový spevokol. S úprimnou pokorou váš spolubrat.

MOJE ZÁŽITKY Z DUDINIEC

Silvia Rothová, členka MoS

Na návrh lekárky som po operácii kolena absolvovala kúpeľnú liečbu v Dudinciach. Z tohto pobytu mám veľa pekných dojmov, o ktoré by som sa chcela podeliť aj s čitateľmi tohto časopisu. Po príchode na miesto som sa vybrala na prvú obhliadku budovy, a pritom som na orientačnej tabuli našla malý oznam pozývajúci na nedeľné služby Božie do tamojšieho cirkevného zboru ECAV. Ale bolo tam ešte ďalšie pozvanie na „pastorálny rozhovor s kúpeľnými hosťami“, ktorý býva vždy v stredu odpoľudnia v „mo-

jej“ liečebni Rubín. Dobré mi padli obe pozvania a tešila som sa na najbližšie stredajšie stretnutie.

Boli to požehnané stretnutia. Prvú stredu sme tam boli tri sestry. Čakali sme na domáceho zborového farára Ľudovíta Hroboňa, a tak sme mali čas na zoznámenie sa. S dvomi sestrami z cirkevného zboru Bratislava-Dúbravka sme po chvíli boli naozaj ako sestry. Často sme sa potom stretávali, spoločne chodili na služby Božie a aj na izbe sme sa spolu modlili. Na ďalšiu stredu medzi nás pribudli manželia z Hanušoviec nad Topľou a ešte jedna sestra z Východu. Pán farár

nás vyzval, aby sme predstavili svoj cirkevný zbor. Veľa zaujímavostí sme sa tak mohli dozvedieť o tom, ako žijú naši duchovní súrodenci vo svojich zboroch.

Aj ja som bola vyzvaná. S hrdosťou som porozprávala o aktivitách v našom cirkevnom zbore a nebolo ich málo. Na ďalšom stretnutí pribudol jeden pán z Bratislavy, ktorý vravel že len veľmi málo chodí do kostola, lebo cíti že naša cirkev ide dolu vodou. Tvrdil, že cirkev nemá ani svoje noviny. To sme ho už zastavili a vyratúvali tituly novín a časopisov, ktoré ECAV vydáva. On sa však ohradil, že ani jeden výtlačok nenašiel v novinovom stánku, ale vysvetlili sme mu, že cirkevnú tlač si môže predplatiť alebo kúpiť v kostole či na farskom úrade. Nakoniec uznal, že naša cirkev je živá a viac aktívny by mal byť on.

Na našu výzvu potom aj brat farár porozprával o dudinskom cirkevnom zbore, ktorý má asi 400 členov. Manželia Hroboňovci nadviazali na prácu po zosnulom bratovi farárovi Cingelovi a v Dudinciach sú už päť rokov. Sestra Hroboňová pôsobí ako farárka v neďalekých obciach. Manželia Hroboňovci majú päť krásnych detí v školskom veku a stretli sme sa s nimi v kostole na službách Božích.

Najväčšou pýchou ich zboru je „Detský spevácky súbor Ďateľinky“, ktorý pozostáva z 30-35 detí a mládeže. Minulý rok s veľkým úspechom absolvovali viacero vystúpení doma i v zahraničí a spievali aj v Poprade-

-Veľkej. Ďalšou dobrou aktivitou sú tvorivé dielne, kde mládež i dospelí vyhotovujú rôzne predmety, ktoré potom predávajú. Získané financie použijú na výstavbu miestnosti pre mládež. Raz za týždeň majú večiereň a biblickú hodinu. Zvláštnosťou je, že založili „klub trvalo prispievajúcich“, ide o formu pravidelných milodarov, z ktorých financujú prevádzku cirkevného zboru a potrebné práce. Vo februári usporiadali karneval pre deti a mládež na tému „Kráľovská svadba“, podľa príbehu o kráľovnej Ester. Sestra farárka ešte vyučuje cirkevníkov v kurze nemčiny. V čase nášho pobytu sa konal aj výročný zborový konvent, na ktorom sme sa ako hostia zúčastnili aj my z kúpeľov.

Onedlho budú mať Dudinčania opäť viac starostí ako obvykle, pretože sa tu 2. až 4. marca zídu členovia Modlitebného spoločenstva ECAV na svojej konferencii.

Ja som sa z Dudiniec vrátila posilnená nielen na tele, ale posilnená a povzbudená aj duchovne. Dudinský cirkevný zbor mi už navždy zostane v srdci. Nech Duch Svätý naďalej žehná prácu tamojších evanjelikov, aby mohli obohacovať všetkých prichádzajúcich hostí ☩ aj tých kúpeľných, ako som ja.

S Božou pomocou sa v novom roku rozbehli cirkevno-zborové aktivity:

- Pravidelne v stredu podvečer prichádzajú členovia spevokolu s dirigentkou Erikou Blažkovou nacvičovať zborový spev. Škoda len, že zostava je stále tá istá a mladší aj napriek pozvaniam neprichádzajú - aj týmto spôsobom opätovne srdečne pozývame milovníkov spevu a spievania.

- Celoročne sa pravidelne vo štvrtok konajú podvečerné stretnutia MoS ECAV. Na stretnutí 19. januára boli spoločné modlitby za jednotu kresťanov s členmi Komunity Chemin Neuf z Popradu-Velkej, a to v rámci celosvetového Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov, podľa jednotných materiálov pripravených na túto príležitosť.

- Po stretnutí MoS, vo štvrtky, nasleduje biblické vzdelávanie - biblická hodina. Druhým listom apoštola Petra sa začalo tohtoročné štúdium Biblie. Peter píše tým, ktorí pre spravodlivosť nášho Boha a Spasiteľa Ježiša Krista, dosiahli vieru rovnocennú s kresťanmi zo Židov a vyzýva ich ku vzrastaniu vo viere. Máme vynaložiť všetko úsilie a pridávať k viere cnosť, k cnosti poznávanie, k poznávaniu zdržanlivosť, k zdržanlivosti trpezlivosť, k trpezlivosti pobožnosť, k pobožnosti milovanie bratstva a k milovaniu bratstva lásku. Domáca úloha pre prítomných bola: po osobnom zhodnotení snažiť sa napredovať vo všetkých

týchto vlastnostiach.

- V prvých mesiacoch roka bilančujeme duchovnú i hospodársku činnosť CZ. Ako prvý sa už tradične koná výročný konvent vo fílii Spišská Sobota, ďalší je v dcérocirkvi Stráže a ako posledné sú matkocirkevný v Poprade a konvent cirkevného zboru ECAV Poprad. Pán Ježiš sa aj v minulom roku priznával k práci v CZ a veríme, že ju požehná aj v začatom roku 2012.

- Na poslednej biblickej hodine pred pôstnym obdobím sa skončilo biblické štúdium obidvoch Petrových listov. V prvom Peter píše o ohrození veriacich zvonku, v druhom liste rieši ohrozenie zvnútra. Účastníci biblickej hodiny sa mohli bližšie oboznámiť s apoštolom Petrom. O tom, ako sa menil z obyčajného rybára na rybára ľudí aj ako reagoval na rôzne situácie, ktoré zažíval s Pánom Ježišom. Práve Peter s Jakubom a Jánom tvorili najužší kruh okolo Pána Ježiša počas Jeho pozemského života. Petrova povaha sa menila z prchko reagujúceho človeka na pokorného apoštola, ktorý bol na čele cirkvi ako pastier a učiteľ aj po vstupe Pána Ježiša k Otcovi. Biblické hodiny sú skutočným požením pre všetkých, ktorí si na nájdu čas a zúčastnia sa ich. Nech Pán požehná každú chvíľu nad Božím slovom.

Zuzana Hybenová

V Lukášovom evanjeliu v 11. kapitole sa píše: „Raz sa modlil na ktoromsi mieste. A keď prestal, povedal Mu jeden z učeníkov: Pane, nauč nás modliť sa, ako aj Ján naučil svojich učeníkov. Povedal im: Keď sa modlíte, hovorte: Otče náš, ktorý si v nebesiach ...“

Každý poznáme Pánovu modlitbu, lebo nás ju naučili naši rodičia. A preto ju denne odriekame aj viac ako len jeden raz. Pri confirmácii sme sa učili aj vysvetlenie tejto modlitby od Martina Luthera. Modlitba Pánova obsahuje sedem prosieb a v Malom katechizme je každá podrobne vysvetlená.

Zamyslieť sa nad štvrtou prosbou nás vyzval brat farár v kázni v Druhú nedeľu po Zjavení. Táto prosba znie takto: „Chlieb náš každodenný daj nám dnes.“ Čo to znamená „každo-

denný chlieb“? Všetko, čo patrí k výžive tela a našim potrebám: pokrm, nápoj, odev, obuv, dom i dvor, pole, dobytok, peniaze, majetok, verná manželka, verný manžel, dobré deti, zbožná domácnosť, dobrá a spravodlivá vrchnosť, dobrá vláda, dobré povetrie, pokoj, zdravie, striednosť, možnosť poctivo pracovať, dobrí priatelia, verní susedia a iné podobné veci.

Určite nás táto prosba prekvapuje svojím širokým obsahom všetkého potrebného k životu - a za to všetko v modlitbe prosíme!

Zaujímavé je celé vysvetlenie Pánovej modlitby, ktoré si ľahko môžeme zopakovať z Evanjelického spevníka od strany 688. Môžeme sa tam dozvedieť široký obsah celej Pánovej modlitby. Pri jej vyslovovaní je naozaj užitočné všetko toto si uvedomovať - dokážeme to?

TRI VEĽKÉ BIBLICKÉ PRAVDY

Z knihy „Bližšie k Tebe“ pripravila Anna Chábová

„Kristus, ktorý na vlastnom tele vynesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti.“ (1Pt 2:24)

V zmysle tohto verša vedú naše myšlienky na Golgotu, kde bol Ježiš Kristus odsúdený na smrť a pribitý na

kríž. V piatok v čase obeda nastala na tri hodiny tma a počas nej niesol Ježiš naše hriechy na svojom tele. Všetky tieto hriechy zobral Ježiš na seba: naše klamstvá, zlé správanie, zraňujúce slová, nespravodlivosť, zlomyseľné myšlienky. Za všetky tieto nepravosti potrestal Boh namiesto nás Jeho, ktorý bol bez hriechu. Boh je svätý, bez hriechu a zloby, a tak v tých chvíľach musel Ježiša opustiť. To bol trest za

naše hriechy, ktorý náš Spasiteľ musel pretrpieť. Hoci nedokážeme pochopiť obrovskú lásku Krista a Jeho obeť pre naše spasenie, musí vďačnosť v našich srdciach pôsobiť na náš každodenný život. Chceš ešte hrešiť, keď vieš akú bolesť spôsobuješ Ježišovi?!

Už v Starom zákone bolo oznámené Božie poslanstvo v troch veľkých skutočnostiach:

1. Ježiš Kristus zomrel za naše hriechy; On však nezomrel ako mučeník, ale ako obeť za naše hriechy. „...pretože On obetoval svoj život na smrť...“ (Izaiáš 53:12)

2. Ježiš Kristus bol pochovaný; pohrebom bola jednoznačne potvrdená Jeho smrť, ktorá bola nespochybniteľná - On zomrel. „Dali mu hrob s bezbožníkmi a so zločincami.“ (Iz 53:9)

3. Ježiš Kristus na tretí deň vstal z mŕtvych; Boh prijal Ježišovo dieľo vykúpenia, čoho jasným dôkazom bolo Jeho zmŕtvychvstanie. „Ak položil život ako obeť za vinu, mal by vidieť potomstvo a dlho žiť.“ (Iz 53:10) Boh bol uspokojený obeťou a smrťou Ježiša Krista a každý, kto v Neho verí, bude spasený.

TROCHA VEDY NÁS DELÍ OD BOHA...

Louis Pasteur: „Trocha vedy nás delí od Boha. Veľa vedy nás privádza bližšie k nemu.“

Z knihy „Bližšie k Tebe“ pripravila Anna Chábová

„Vierou chápeme, že veky povstali slovom Božím, aby čo je viditeľné, nepovstalo z viditeľného.“ (Žid 11:3)

V roku 1892 sedel vo vlaku starší muž a čítal Bibliu. Mladý študent vedľa neho študoval odbornú literatúru. Po určitom čase sa študent spýtal svojho suseda. „Veríte ešte rozprávkam a povestiam, ktoré sú opísané v tej starej knihe?“ „Áno, samozrejme. Ale to nie je kniha rozprávok, to je Slovo Božie!“ Študent sa rozohnil: „Mali by ste trochu študovať históriu, napríklad Francúzsku revolúciu, ktorá pred vyše 100 rokmi náboženstvo odhalila ako

ilúziu. Len ľudia bez kultúry veria, že Boh stvoril Zem za šesť dní. Musíte si vypočuť čo hovorí veda k tejto rozprávke o stvorení.“ „Nuž,“ odpovedal starší pán, „čo dnešná veda k tomu? Pretože o chvíľu musím vystúpiť, nemám dost času vám to vysvetliť. Ale, prosím, dajte mi vašu vizitku, aby som vám k tejto téme mohol poslať odbornú literatúru.“ Starší pán vytiahol svoju vizitku a podal ju študentovi. Keď ju študent prečítal, cítil sa malý ako mravček. So sklonenou hlavou opustil kupé. Na vizitke bolo napísané: Profesor doktor Louis Pasteur, generálny riaditeľ Národného prírodovedného výskumného ústavu Francúzska.

Prevzaté z internetu

Je piatok poobede a ty sa autom vraciaš domov. Ladiš rádio. V správach hovoria o nejakej bezvýznamnej veci: v nejakej ďalekej krajine zomreli traja ľudia na nejakú neznámu chrípku. Nevenuješ tejto správe veľa pozornosti ...

V pondelok ráno počuješ, že mŕtvi už nie sú len traja, ale že 30 tisíc ľudí už zomrelo vo vzdialených krajoch Indie. Kontrolný medicínsky úrad Spojených štátov vysiela ľudí, aby to tam skontrolovali

V utorok je to najdôležitejšia správa titulných strán všetkých novín, pretože sa to už netýka iba Indie, ale aj Pakistanu, Iránu a Afganistanu. Správa vychádza vo všetkých denníkoch. Chorobu volajú „tajomná chrípka“ a všetci sa pýtajú: „Ako ju dostaneme pod kontrolu?“

V Európe nastáva panika a hranice štátov sa zatvárajú. Vo večernom vysielaní počuješ správy z Francúzska, kde redaktorka hovorí o jednom mŕtvom mužovi, ktorý zomrel v nemocnici na tajomnú chrípku. Médiá informujú, že po vniknutí do organizmu, sa vírus prejaví až po týždni veľkými bolesťami a potom skoro nastane smrť. Aj Veľká Británia a Spojené štáty zatvárajú hranice, aby sa vyhlí nákaze, až kým nebude nájdený liek ...

Ľudia sa zhromažďujú v kostoloch a modlia sa za objavenie účinného lie-

ku. Najnovšie správy však hovoria o dvoch mŕtvych v New Yorku i Londýne - zdá sa, že chrípka zasiahla celý svet.

Vedci intenzívne hľadajú protilátky, ale bez úspechu. Potom konečne príde dlho očakávaná správa: kód DNA nebezpečného vírusu sa podarilo rozlúštiť a môže sa tak vyrobiť protilátka. Na to však treba krv niekoho, kto nebol nakazený. A hneď sa šíri výzva, aby všetci utekali do najbližšej nemocnice a dali si urobiť krvné testy. Z vlastnej vôle tam ideš s celou rodinou a pýtaš sa: „Čo sa stane? Toto bude koniec sveta?..“

V nemocnici, po absolvovaní testov, vyjde nejaký lekár a vyvoláva jedno meno. Najmenší z tvojich detí je blízko pri tebe, ťahá ťa za kabát a hovorí: „Ocko! To je moje meno!“ Skôr, ako sa spamätáš, vezmú ti tvojho syna a ty kričíš: „Počkajte!“ A oni odvetia: „Všetko bude dobré, jeho krv je čistá, jeho krv je čistá. Veríme, že má správnu krvnú skupinu.“

O päť minút lekári vyjdú von, smejú sa a kričia. Je to po čase prvý raz, čo vidíš niekoho sa smiať. Najstarší lekár sa priblíži k tebe a hovorí: „Ďakujeme, pane, krv vášho syna je čistá, môžeme vyrobiť protilátku...“ Správa sa šíri všetkými smermi, ľudia plačú a kričia od radosti. Vtedy znova k tebe i tvojej manželke príde lekár a hovorí: „Môžeme s vami chvíľku hovoriť?... Ide o to, že sme nevedeli, že darca bude die-

ťa. Potrebujeme, aby ste podpísali papiere na darovanie krvi. Zatiaľ čo čítaš papiere, uvedomíš si, že nie je špecifikované množstvo krvi, a pýtaš sa: „Koľko krvi?“ Lekárov úsmev zmizne a on zopakuje: „Nevedeli sme, že to bude dieťa. Neboli sme na to pripravení. Potrebujeme použiť všetku jeho krv!“

Neveríš tomu a snažíš sa oponovať: „Ale... Ale...“ Lekár pokračuje a nalieha: „Nerozumiete, hovoríme o lieku pre celý svet! Prosím vás, podpíšte, potrebujeme všetku jeho krv.“ Pýtaš sa: „Ale nemôžete spraviť transfúziu?“ A odpoveď: „Ak nájdeme ďalšiu čistú krv, urobíme to... Podpíšete? Prosím! Podpíšte!!!...!“

Ticho a bez toho, aby si si cítil prsty zvierajúce pero, podpisuješ. Pýtajú sa ťa: „Chcete vidieť vášho syna?“ Kráčaš do sály prvej pomoci, kde sedí tvoj syn a pýta sa ťa: „Ocko, mamka, čo sa deje?“ Berieš jeho ruku do svojej a hovoríš mu: „Synček, tvoja matka a ja ťa veľmi veľmi ľúbime; ľúbime ťa a nikdy nedovolíme, aby sa ti stalo niečo, čo nie je nevyhnutné. Rozumieš?“ A keď sa lekár vráti, hovorí: „Je mi ľúto, ale musíme začať, ľudia na celom svete zomierajú...“ Odišiel by si? Mohol by si sa otočiť a nechať tvojho syna tam, zatiaľ čo on ti hovorí: „Ocko, mami! Prečo ma nechávate samého?“

O týždeň, keď ty pochovávaš tvojho syna, niektorí zostali doma a oddychujú, ďalší neprišli, lebo sa chceli ísť radšej prejsť alebo sa pozrieť na futbalový zápas, ďalší prídu na pohreb s fa-

lošným úsmevom a tvária sa, že ich to naozaj zaujíma. Chcel by si všetko zastaviť a kričať: „Môj syn zomrel kvôli vám!!! Zaujíma vás to vôbec?...“

A to je presne to, čo Boh Otec chce často povedať nám: „Môj syn zomrel pre vás a vy nedokázate pochopiť, ako vás milujem?“ Je zvláštne vidieť, ako ľahko ľudia odmietajú Boha a potom sa pýtajú, prečo je svet na tom čoraz horšie. Je zvláštne vidieť, ako veríme všetkému, čo píše noviny, ale pochybujeme o tom, čo hovorí Biblia. Je zvláštne, ako sa deň čo deň namáhame, aby sme mali čo najväčší majetok na zemi, a nevenujeme ani minútu tomu, aby sme si nahromadili poklady v nebi. Je zvláštne, keď niekto hovorí, že verí v Boha, ale svojimi skutkami dokazuje, že má iné úmysly. Je zvláštne, aké kruté, vulgárne a obscénne veci sa slobodne šíria vo virtuálnom priestore, zatiaľ čo informácie o Ježišovi sú v školách a na pracoviskách nežiaduce. Je to zvláštne, však? Oveľa zvláštnejšie je vidieť kresťana, ktorý je taký horlivý v nedeľu, ale neviditeľný po celý zvyšok týždňa. Je zvláštne, že sa viac staráme o to, čo si pomyslia ľudia, ako o to, čo si myslí o nás Boh. Neboj sa a hovor o Ňom ☑ čo pre teba urobil, čo pre teba znamená, aký je tvoj život s Ním! Nech ťa On sám žehná!

Peter Repka, Denník Sme 4. február 2012

Výstup bol namáhavý, pravdepodobne za súmraku a veľmi zlého počasia. Junker Jörg vystupoval k hradu Wartburg nad Eisenstadtom inkognito. Mal na to dôvod, mnohí ho vtedy prenasledovali. Bolo to pred päťsto rokmi. Dnes autobus privezie turistov k hradu tak, aby zadýchaní zvládli posledných sto metrov pred dlhým čakaním na vstup do histórie. Wartburg pozná moja generácia skôr ako auto, vylepšený Trabant pre mierne privilegovaných. Jörga ubytovali v nevelkej komnate so stolom, na ktorom sa dalo písať, viac ako posteľ a veľká pec tam nebolo, alebo sa to nezachovalo. Zima mu asi v marci 1522 nebola, veľká pec bola.

Junker Jörg bol Martin Luther a v exile na hrade medzi spriaznenými za desať týždňov preložil z gréčtiny Nový zákon nie do nárečí, ale do prvej nemčiny. Sedemsto tlačенých strán v nemčine, päťsto v slovenčine, podľa toho ako je to tlačené a koľko je vysvetľujúcich poznámok. Bolo to tých desať týždňov, ktoré darovali Nemcom spisovnú nemčinu. „Nemci sa stali národom až cez Luthera,“ napísal neskôr Johann Wolfgang Goethe.

Klobúkom dolu, citujem, ešte raz, Lajoša Grendela.

Čo sa dá zvládnuť, napísať, skomponovať, namaľovať, preložiť, vyrobiť

alebo byť iba jednoducho dobrým k bližným desať týždňov? Čas je to najcennejšie, čo nám v živote bolo dané. Sám s časom často zachádzam nezodpovedne.

Martin sa mohol sústrediť, nahovárať si, nik mu neposielal esemesky, nevolal mobilom, nemohol sa strácať v internete. Mohol v pokoji prekladať predsavzaté ako málokto z nás, súčasníkov stále sa zrýchľujúceho technického pokroku (?). Ak by sme skutočne chceli, mohli by sme. Pri neúnavnej práci sa i Lutherovi zjavoval diabol na stene. A keď to bolo prekladateľovi priveľa, vraj hodil na diabla, ktorý ho pokúšal, kalamár. Na hrade dlhé roky v prospech legendy trafené miesto primaľovali atramentom. V súčasnosti sa toho riaditeľstvo hradu vzdalo. V stene zostala jamka vyškriabaná turistami.

Kto dnes hodí kalamár na internet? Novodobá komunikácia nie je diabol, ale diabolsky pokúša a často prestáva fungovať. Zabudol si dobiť batérie, ukradli ti mobil alebo si laptop zabudol v reštaurácii? Ako sa dohovoriš s bližnými bez technických pomôcok?

Nehádzem kalamár. Kto ho ešte má, s pravým atramentom?

V šesťdesiatych rokoch minulého storočia mnohí mladí ľudia snívajú o radikálnej zmene sveta. Kent Keith, v tom čase študent Harvardovej univerzity, mal inú predstavu. Podľa neho svet môžu zmeniť aj jednotlivci, ak budú konať vždy dobro, aj napriek tomu, že svet sa zdá byť bláznivý. Svoj manifest, inšpirovaný učením a konaním Ježiša Krista, napísal v desiatich bodoch a nazval ho Paradoxné príkázania.

Keithov manifest hlásajúci dobro a lásku k ľuďom vyšiel ako príručka pre študentských lídrov v roku 1968. Po rokoch sa nadčasové princípy vžili, obleteli celú zemeguľu a začali ich používať a citovať ľudia najrôznejších profesií, dokonca aj Matka Tereza.

Dr. Keith bol právnik, štátny vládny úradník, prezident súkromnej vysokej školy, komunitný organizátor a riaditeľ YMCA. V súčasnej dobe je generálny riaditeľ Greenleaf Centrum, organizácie pre „slúžiacich vodcov“, mnoho publikuje a prednáša. Dr. Keith a jeho manželka Elizabeth majú tri deti.

1. Ľudia sú nelogickí, nerozumní a sebeckí. Napriek tomu ich milujte.

2. Ak konáte dobro, obvinia vás zo sebeckých pohnútok. Napriek tomu konajte dobro.

3. Ak ste úspešní, získate falošných priateľov a ozajstných nepriateľov. Napriek tomu sa usilujte o úspech.

4. Dobro, ktoré dnes vykonáte, bude zajtra zabudnuté. Napriek tomu konajte dobro.

5. Čestnosť a úprimnosť vás robia zraniteľnými. Napriek tomu buďte čestní a úprimní.

6. Najväčších hrdinov s najvyššími ideálmi môže zastreliť aj najmenší človek s najnižšími pudmi. Napriek tomu majte najvyššie ideály.

7. Ľudia cítia so smoliarmi, ale nasledujú iba víťazov. Napriek tomu bojujte za smoliarov.

8. To, čo roky budujete, môže byť za noc zničené. Napriek tomu budujte.

9. Ľudia potrebujú pomoc, ale ak im pomôžete, môžu na vás zaútočiť. Napriek tomu ľuďom pomáhajte.

10. Dajte svetu to najlepšie, čo je vo vás a on sa vám obráti chrbtom. Napriek tomu dajte svetu to najlepšie, čo je vo vás.

Neviete, o čom rozprávať svojim deťom, alebo iným ľuďom, keď je reč o Bohu?

Kázeň farára J. Cibulku z knihy Klamný úsvit str.361-363, pripravila Soňa Slahová

Keby ste Ho poznali, keby ste sami o Ňom uvažovali, neboli by ste nikdy na rozpakoch. Známosť o Bohu dáva duši veľké bohatstvo. Také veľké, že sa musia o ňom dozvedieť aj cudzí ľudia, a nielen vlastné deti a iné blízke duše. Či nevíete nič o mohutnosti Božích zázrakov, o Jeho veľkých skutkoch? O tých, ktoré máme vôkol seba a nad sebou? Kto to učinil? Kto si môže privlastniť autorské právo na krásu, na pestrosť farieb, na bohatstvo, na múdrosť na zákonitosť a cieľuprimeranosť, o čom číta z diela utešenej jestvoty každý duch človeka, pokiaľ nie je oslepený hriechom a ohlušený svetom? Uvažujete niekedy o tom, bratia a sestry? Alebo snáď siahate po Božích daroch, po Božom požehnaní ako nemá tvár, ktorá je bez duchovného svetla a nemôže porozumieť svojmu Stvoriteľovi ani oslavovať Božie meno rozumnou rečou? Nikdy ste neupozornili svoje dieťa na divy, na zázraky prírody, klíčenia a rastu, rozkvitnutia a plodu s poukazom na príčinu toho javu? „Pozri, dieťa moje, toto je Božie dielo, toto je zázrak, ktorý nikdy ani len zďaleka nenapodobní ľudský um!“ Oj, veľká je sláva a veľba

Boha Stvoriteľa!

Ale veľká je i Jeho dobrota. Ktorí ju poznajú, rozhlasujú ju a plesajú nad Jeho spravodlivosťou. Veria v Jeho spravodlivosť a na ňu očakávajú, keď sa ktosi dopúšťa na nich krivdy a upiera im právo. Boh je dobrý. I Jeho skutky, týkajúce sa našej časnej obživy, hovoria o Jeho добрote. No nadovšetko hovorí o nej spasenie, spôsobené v Kristu. Urobil tak preto, že je ľútostivý a nechce večné zahynutie človeka. Zhovieva vo svojom milosrdenstve, odpúšťa nám, lebo je veľký v milosti. Nevyberá z ľudí len tých, čo by boli hodní Jeho požehnaní. On je dobrotivý ku všetkým a to je naše šťastie, naša nádej, naša záchrana.

Zvyknete spomínať svojim deťom Božiu dobrotu? Ako by ste ich chceli bez toho naučiť dúfať v Boha v súžení a ako by ste chceli učiť aj svoje deti добрote? Kto môže byť takým dokonalým vzorom dobroty ako On? Všetko, všetko odpustí kajúcemu, na každom stvorení Mu záleží a chce mu pomôcť. Vy víete o tom? Ak víete, nebudete mlčať, musíte vyvyšovať meno Hospodinovo, musí vám záležať na tom, aby aj vaše deti boli účastné toľkej dobroty. Bez nej zahynú, lebo na každého číha diabol, nebezpečenstvo, smrť, zatratenie.

Kresťania o tom nevedia, veľmi mnohí nevedia, preto mlčia, preto nemajú čo odovzdať novému pokoleniu, a preto je nové pokolenie také

chudobné a nešťastné. Nedajte sa tým klamať, že si môže viac dovoliť, že viac spieva a tancuje, že sa vyberanejšie oblieka. Koniec toho všetkého je zahynutie, večná bieda a bolesť. Ale aj v časnosti dozrieva už mnohým trpký plod súženia v živote bez Boha. A tých plodov bude vždy viac a viac, ako sa bude strácať zo srdc známosť o Bohu.

Boh by tak rád znova pomohol človeku z bahna a zo závozu, kam zapadol oklamany diablom. Chce podprieť všetkých padajúcich a pozdvihnúť všetkých sklúčených. Tak sme počuli z prečítaného Božieho slova (Ž 145:1-14). Prečo to teda neurobí? Potrebuje snáď k tomu nás, našu pomoc? Mohol by to urobiť aj bez nás, aby prinútil človeka skloniť sa pred Jeho majestátom. Ale nasilu sa nikto nedostane k Bohu, len pri poslednom súde. Človek sa musí rozhodnúť sám, rozhodnúť sa radostne, ochotne, s túžbou po Bohu, po Jeho láske a po

žehnaní. Ale prv musí o Božej láske a добрote vedieť, prv mu to musí niekto povedať. Božie slovo máme, len keby bolo dosť tých, čo ho vezmú do srdca a do úst, aby ním upozorňovali na Boha.

Nuž kto sa pridá, aby s nami vyvyšoval meno Hospodinovo? Kto z vás zvykne uvažovať o Božej velebe, sláve a добрote? Kto z vás vie, čo o Ňom hovoriť iným? Kiež by Ho chválili pred vami každého dňa všetky Jeho skutky a hlásali Jeho moc a nádhernú slávu Jeho kráľovstva! Potom by nemlčali ani vaše ústa a srdce by horelo, ako obetný oltár, zapálený láskou a vďačnosťou. Aj druhé srdcia by sa od neho zapálili, i srdcia nového pokolenia. Potom by znela oslava Boha nielen v nebi, ale aj na zemi. Kresťanský ľud bol by Mu blízky časne i večne a Boh bol by s ním, so svojím požehnaním. Amen.

SOLA REDEMPTIONE CHRISTI

Ježiš Kristus ako jediný Syn Boží *Vypracoval Ján Lacko*

Mesiášske nádeje boli živé aj v dobe Ježišovej a apoštolskej. Predpovede o Ježišovi, ako o Synovi Božom možno nájsť v Starej zmluve. Napríklad slová zo Ž 2:7, ktoré sú nám známe a počujeme ich každoročne počas Vianočných sviatkov. A výpovediam v Ž 89:25-30 dáva jasný zmysel len pohľad na Ježiša Krista. Nemohli pla-

tiť o historickom Dávidovi, ani o ďalších z kráľov Dávidovho rodu. Pán Ježiš sám tak chápal synovstvo Dávidovo Mt 22:41nn (paralely Mk 12:35nn, L 20:41nn) a aj prvotná cirkev (Sk 13:32-33, Žid 1:5, 5:5).

Ježišovo Božie synovstvo vyjadruje už anjel pri zvestovaní jeho narodenia Panne Márii (L 1:31-35). Jedinečné je Božie osvedčenie pri krste v Jordáne (Mt 3:17, Mk 1:11, L 3:22, J 1:33-34) a rovnako aj na vrchu Premenenia (Mt

17:5, Mk 9:7, L 9:15, 1Pt 1:17-18).

Pán Ježiš si už ako dvanásťročný uvedomoval svoje Božie synovstvo (musím byť vo

veciach svojho Otca L 2:49). Dáva to najavo aj pri platení chrámovej dane (Mt 17:24n).

Ludia považovali Pána Ježiša za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša, Jeremiáša, alebo za

niektorého z prorokov. Bolo to zrejme vysoké hodnotenie. Oslovovali Ho Rabbi, Učiteľ, Majster. Divili sa Jeho učeniu, lebo ich učil ako kto má moc, nie ako ich zákonníci (Mt 7:28). Aj v súčasnosti Ho niektorí hodnotia vysoko. Jeho však nemožno porovnávať s nikým z ľudí. On je Syn Boží. Ako takého Ho pokúša sám diabol (Mt 4:1nn) aj démoni v Gedare „Čo ťa

do mňa, Syn Boží?“ (Mt 8:29 a paralely). Pod krížom stotník vyznáva: „Naozaj, Syn Boží bol tento“ (Mt 27:54, Mk 15:39). Apoštol Pavol povedal: „svojím zmŕtvychvstaním sa dokázal mocným Synom Božím“ (R 1:4). Jedinečnosť Ježišovho Božieho synovstva vyjadruje najmä apoštol Ján, keď hovorí o jednorodenom Synovi Božom (J 1:14,18; 3:16,18; 1J 4:9). Tým úžasnejšie je, keď čítame: „Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Boží-

mi, tým, čo veria v Jeho meno“ (J 1:12) a taktiež čítame: „Vidte, akú Lásku dal nám Otec, aby sme sa menovali deťmi Božími, a nimi sme“ (1J 3:1). Katoľický preklad Nového zákona používa viackrát pojem „adoptívne synovstvo“; v podstate je to pravda - dostali sme právo synov a dcér a tak aj dedičov Božích, ale nepoužíval by som ten výraz. Je to však úžasné, keď môžeme spievať „Chcem Ti za to ďakovať, Ty môj Boh a Ty môj brat“ (ES 59) a „môj Boh a Brat Pán Ježiš, On svetlo jediné“ (ES 520).

Čo je napísané o Synovi Božom nielen v evanjeliu podľa Jána, ale v celej Biblii a v Novej zmluve zvlášť je napísané, aby sme verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží a - veriac - aby sme mali život v Jeho mene (J 20:31). Kiež by tak bolo pri každom z nás. Viera v Krista, ako v Syna Božieho bola aj podmienkou krstu (konkrétne príbeh eunucha Sk 8:36-38).

Odporúčam prečítať si M. Klátik: Základy dogmatiky, str. 53-56. Tam je riešený aj problém „Ja a Otec jedno sme“ (J 10:30) a „Otec je väčší, ako ja“ (J 14:28). Táto otázka sa môže naskytnúť v debate najmä v súvisi so svedkami Jehovovými a Božím synovstvom Ježiša Krista.

SOLA REDEMPTIONE CHRISTI

Peter Fabok

Pán Ježiš ako pravý človek

Ježiš Nazaretský je historická osob-

nosť. Je o ňom nájdených viac písomných prameňov ako o mnohých iných osobnostiach Jeho čias. Nová Zmluva obsahuje štyri navzájom sa dopĺňajú-

ce biografie Ježiša.

O Ježišovi Kristovi sa zmienil známy židovský historik Josephus Flavius (1. storočie) a rímsky historik Tacitus (okolo roku 56 až 120 nášho letopočtu), ktorí poznamenávajú, že Kristus bol odsúdený vyhlásením rímskeho prokurátora Piláta Pontiusa z čias, keď bol cisárom Tibérius (okolo r. 44 n. l.). Josephus Flavius spomenul okrem Ježiša aj prvých kresťanov.

Pretože Josephus ani Tacitus neboli kresťania, môžeme ich považovať za nestranných svedkov faktu, že Ježiš Kristus bol skutočná historická postava a žil v 1. storočí v Palestíne. Ježiš Kristus sa podľa historikov v skutočnosti narodil asi v roku 6 pred n. l. za vlády Herodesa. Je dokázané, že Herodes zomrel na jar roku 4 pred n. l. Chybu pri výpočte urobil skýtsky mních Dionýz Exigua v roku 525, keď sa na neho obrátil pápež Ján I. so žiadosťou o určenie presného roku Ježišovho narodenia. Presný rok narodenia Ježiša nepoznáme. Súčasný letopočet bol prijatý v 4. storočí. V tomto období sa však stala chyba vo výpočtoch, ktorú zistili až neskôr, keď podľa rímskych prameňov určili presné roky vlády panovníkov, ktorí sa spomínajú v Novej zmluve. Ježiš sa narodil niekedy v 7. - 4. roku pred n. l.

O Ježišovi však máme v Biblii veľa iných presných informácií. O živote Ježiša Krista svedčí najlepšie Nová zmluva. V nej o ňom píšu všetci štyria evanjelisti: Matúš, Marek, Lukáš, Ján. Jeho matka Mária Ho porodila v Bet-

leheme v čase spisovania obyvateľstva podľa nariadenia cisára Augusta. Otcom rodiny bol Jozef a Ježiš mal bratov - Jakuba, Jozefa, Júdu, Šimona a nemenované sestry. Rodné mesto Ježiša bolo mesto Nazaret, nachádzajúce sa v severnej časti krajiny. V mladosti sa Ježiš naučil od otca remeslo. Bol tesár do chvíle, kým nezačal vo svojich 30 rokoch svoju náboženskú činnosť.

Pán Ježiš žil ako všetci, pracoval a bol unavený, bol hladný a potreboval oddych. Bol vystavený tým istým pokušeniam ako ostatní ľudia, ale neupadol do hriechu. Jeho rodná reč bol aramejský jazyk. Poznal aj hebrejský jazyk, v ktorom bola napísaná Stará zmluva. O Jeho detstve toho veľa nevieme. V 12. roku bol spolu s rodičmi v Jeruzaleme. Táto cesta obyčajne ukončovala detstvo židovského chlapca a robila ho plnoprávnym členom židovskej obce.

Keď Ježiš začal svoju verejnú činnosť, povolal si 12 mužov za učeníkov. Nebolo to nič mimoriadne. Mnohí učenci toho obdobia mali svoje skupiny učeníkov. Významným Ho však urobilo to, čo hovoril a konal, čo nahladilo náboženských vodcov krajiny proti Nemu.

Ježiša odviekli do dvora veľkňaza a rímsky vládca Pontský Pilát ho odsúdil na smrť. Ježiš bol väznený podľa rímskych zvyklostí. Ukrižovali Ho za múrmi Jeruzalema na jar približne v roku 30 n. l. Historická a krutá pravda je tiež ukrižovanie Ježiša Krista. Taký-

to trest by si v bájke nikto nevymyslel.

Veda zatiaľ nedokázala, že Pán Ježiš Kristus nemohol vstať z mŕtvych. Veda nám určite nemôže povedať, že tu nie je žiadna sila väčšia od prírodnej, ani nám nepovie, či táto sila fakticky zasahovala do určitých záležitostí v histórii a či oživila Ježiša Krista. Ak chceme zistiť, či sa táto jedinečná udalosť naozaj stala alebo nie, musíme sa obrátiť na históriu, nie na prírodné vedy. Dnes existujú tri hlavné prameňové dôkazy na text Novej zmluvy. Najskôr sú to grécke rukopisy, ktoré obsahujú časti alebo celú Novú zmluvu. Je ich viac než 5000. Potom sú tu rukopisy sýrske a latinské, ktoré obsahujú staroveký preklad Novej zmluvy do týchto dvoch jazykov. Keď tieto dva rukopisy pridáme k 5000 gréckym rukopisom, dôjdeme k ohromujúcemu výsledku 20 000 rukopisov. A do tretice sú tu citáty prvých cirkevných otcov, pochádzajúce z Novej zmluvy. Teológ David Dalrymple zdôrazňuje, že celá Nová zmluva okrem 11 veršov sa dá zostaviť z citátov v dielach cirkevných otcov, ktorí žili v 2. a 3. storočí n. l. Najstarší jednoduchý rukopis, ktorý obsahuje celú Novú zmluvu, je slávny Codex Sinaitus, ktorý predalo Rusko Veľkej Británii. Bol napísaný v 4. stor. n. l. Najstarší je Fragment Johna Rylanda, ktorý obsahuje 5 veršov z 18. kapitoly Jánovho evanjelia a datuje sa okolo roku 117 – 138 n. l. Ďalej je tu 16 papyrusových rukopisov z 3. stor. Tri z nich, papyrus 45, 46 a 47 zahŕňajú v sebe celú Novú zmluvu, a jeden z nich, Papyrus 46, bol napísaný pred r.

200 n. l. alebo ešte skôr. V súčasnosti máme teda asi 24 000 rukopisov Novej zmluvy, od najstarších čias prvých storočí, až do čias stredoveku. Z toho je 5 664 gréckych manuskriptov (rukopisov) z prvých storočí. V nich sa súhrnne nachádza asi 200 000 rôznych „variantov“, ako sa odborné tieto odlišnosti nazývajú. Žiadna z týchto „chýb“ sa však nedotýka podstaty Novej zmluvy, jej učenia. V súčasnosti je spoľahlivosť gréckeho textu Novej zmluvy vyčíslená na 99,5 %! Pre porovnanie: najlepšie zachovaný starogrécky rukopis Iliady vykazuje len 95 %, u iných diel je rozdiel ešte väčší. Čím je čas od vzniku diela po najstaršiu zachovanú kópiu kratší a počet rukopisných kópií vyšší, tým je dielo autentickjšie. Texty Novej zmluvy autentickosťou vysoko preyšujú ktorýkoľvek zo zachovaných starovekých dokumentov. Nová zmluva bola napísaná v rokoch 40 -100 po Kr., najstaršia uchovaná kópia pochádza z roku 130 po Kr., časové rozpätie je iba 30 rokov. Žiadny z dokumentov staroveku sa svojimi údajmi nepriblihuje k údajom novozmluvných textov. Historici nepochybujú autentickosť starovekých textov, avšak Biblie často áno, hoci zväčša z ideologických dôvodov. Na druhom mieste spoľahlivosti je už spomínaná Homérova „Ilias“, a to s iba 643 rukopisnými kópiami a s časovým rozpätím 500 rokov od napísania diela až do času, keď vznikla najstaršia dosiaľ zachovaná kópia.

Spresňujúce, doplnkové údaje: Okrem Biblie existuje niekoľko prame-

ňov, ktoré spomínajú existenciu osoby Ježiša Krista. Žiaden z ich autorov však nebol jeho súčasník. Najdôležitejšie z nich sú texty židovského dejepisca Jozefa Flavia, ktorý vo svojich spisoch okrem iného tvrdí: V tomto čase tam bol Ježiš, múdry človek, ak je vôbec legitímne ho nazývať človekom.

Rímsky historik Tacitus okolo roku 115 v diele *Annales*, v súvislosti s Neronomou perzekúciou hovorí, ako kresťania, ktorých už bol „veľký zástup“ si odvodili svoj názov z nejakého Krista, ktorý bol odsúdený za

vlády Tiberia prokurátorom v Judei, Pontiom Pilátom. Napokon, Suetonius, vo svojom opise Klaudia, hovorí o židoch, ktorí boli vyhnaní z Ríma kvôli tomu, že vytvorili rozruch podnietený nejakým Chrestom, čo biblickí učenci považujú za chybu alebo preklep namiesto Kristom. Popísaná udalosť sa zvyčajne identifikuje s popisom dvoch židov vyhnaných z Ríma v *Skutkoch apoštolov* 18:2. Chrestus bolo síce bežné Grécke meno, ale vieme že veľká časť kresťanov nazývala Ježiša týmto menom, nie menom Kristus.

Balada o ľudskej duši

Vincent Blažko

Raz jedna duša
nespokojná so svojím telom
náhle ho opustila.
Bežala preč pokoseným poľom.
Telo ležalo na diváne
a smrti súmrak sadal na oči.
Dušu to netrápilo.
Z poľa do úbočia zabočí
a beží ☞ nevie kam.
I teraz lomcoval ňou klam,
že život je len času prúd.
Po celý život mala v sebe blud,
že netreba veriť Božej zvesti.
Tak sa ocitla na rázcestí
a zastala si celkom pod krížom.
Tam stojí od nepamäti.
Z neho sa na ňu díva pribitý,
umučený muž Nazaretský.
Unavená sadla si pod kríž

a v nej sa bili spomienky.
Čo všetko premeškala!
Ako vždy padla níž a níž
a pritom nevedela,
že práve ukrižovaný Ježiš
bojoval za jej záchranu.
Vstala a uvidela
Jeho krvou zmáčaný zrak.
Ona tu stojí ako vrak
a On sa s láskou díva
ako sa duša trápi v svojej úzkosti.
Z neba začal padať dážď
a jej sa zdalo, že kvapky krvi
padajú na jej tvár.
„Pane, Ty plačeš nado mnou?“
„Nie! Ty vráť sa pred oltár
a vstúp do svojho tela,
tam, kde si prežiť smela
niekoľko svojich rokov.
Tam pokľakni v pokore a ľútosti!
Moja láska a odpustenie
chcú ti otvoriť dvere k večnosti.“

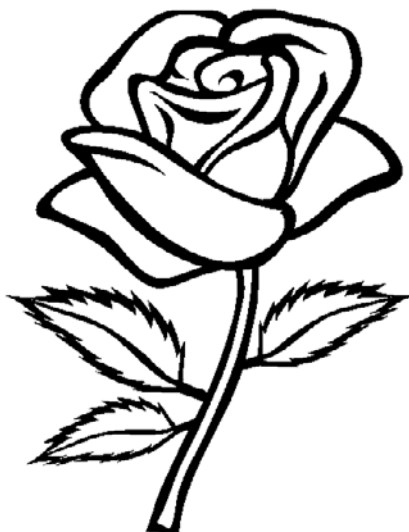
BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Marec

Samiecová Anna	03.3.
Novoroľníková Anna	06.3.
Keresztény Ján	09.3.
Mlynár Miroslav	14.3.
Jaczko Erich	15.3.
Imrichová Gertrúda	19.3.
Báčová Anna	23.3.
Chladoň Viktor	24.3.
Magerová Erika	25.3.
Korub Ferdinand	26.3.
Blaško Martin	27.3.
Antalová Mária	30.3.
Záhoranský Rudolf	31.3.

Apríl

Ševčík Ján	07.4.
Mikulášová Anna	10.4.
Ševčíková Elena	11.4.
Lachová Beáta	11.4.
Fedák Ladislav	28.4.
Bartoš Lubomír	29.4.
Šeďo Ján	29.4.
Czeczová Anna	30.4.

*Zborový list, rozpis Služieb Božích
a viac informácií o cirkevnom zbore
nájdete aj online na: www.ecavpp.sk*

Sviatosť Krstu svätého prijali: Patrik Baranec, Laura Tokárová,
Alexander Baláž

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Zdenek Hyben (62),
Zuzana Alexová (70) a Zora Halahijová (87)

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA
V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA.:

konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:00 h a 2. roč. o 16:00 h

spevokol – každú stredu o 17:00 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h

biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h

mládež – každý piatok o 18:00 h

detská besiedka – každú nedeľu počas Služieb Božích

OZNAMY

Spoločenstvo evanjelických žien ďakuje sestram, ktoré darovali vlnu na pletenie pre členky SEŽ zapojené do služby pre Misiu na Níle. Nech Pán Boh požehnáva lásku k našim blíznym vyjadrenú každou dobrou službou. Vlnu možno priebežne doniesť do farského úradu. Za ochotu vopred ďakujeme.

Oznamujeme, že v zmysle uznesenia prijatého na výročnom konvente 19/02/2012, „Kňazská správa za rok 2011“ je k dispozícii v elektronickej forme na webstránke <http://ecavpp.sk/> a v tlačenej forme pri vstupe do kostola.

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburkského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, www.ecavpp.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Mgr. Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

MAREC

1. Št. 18:00 - Poprad, Večerné služby Božie
4. Ne. 09:00 - Poprad, 2. pôstna nedeľa
10:30 - Stráže, 2. pôstna nedeľa
8. Št. 18:00 - Poprad, Večerné služby Božie
11. Ne. 09:00 - Poprad, 3. pôstna nedeľa
10:00 - Sviatosť Večere Pánovej
15. Št. 18:00 - Poprad, Večerné služby Božie
18. Ne. 09:00 - Poprad, 4. pôstna nedeľa
10:30 - Stráže, 4. pôstna nedeľa
22. Št. 18:00 - Poprad, Večerné služby Božie
25. Ne. 09:00 - Poprad, Smrtná nedeľa, pašiové služby Božie
10:30 - Spišská Sobota, sviatosť Večere Pánovej
28. St. 15:00 - ZS Komenského ul., sviatosť Večere Pánovej
29. Št. 15:00 - DOS Xenón, sviatosť Večere Pánovej
18:00 - Poprad, Večerné služby Božie

APRÍL

1. Ne. 09:00 - Poprad, Kvetná nedeľa, pašiové služby Božie
10:30 - Stráže, sviatosť Večere Pánovej
5. Št. 18:00 - Poprad, Zelený štvrtok, služby Božie so sviatosťou Večere Pánovej
6. Pi. 09:00 - Poprad, Veľký piatok, pašiové služby Božie
10:00 - Sviatosť Večere Pánovej
8. Ne. 09:00 - Poprad, 1. slávnosť veľkonočná
10:30 - Stráže, 1. slávnosť veľkonočná
9. Po. 09:00 - Poprad, 2. slávnosť veľkonočná
10:00 - Sviatosť Večere Pánovej
15. Ne. 09:00 - Poprad, 1. nedeľa po Veľkej noci
10:30 - Stráže, 1. nedeľa po Veľkej noci
19. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
22. Ne. 09:00 - Poprad, 2. nedeľa po Veľkej noci
25. Št. 15:00 - ZS Komenského ul., biblická hodina
26. Št. 15:00 - DOS Xenón, biblická hodina
18:00 - Poprad, biblická hodina
29. Ne. 09:00 - Poprad, 3. nedeľa po Veľkej noci
10:30 - Spišská Sobota, 3. nedeľa po Veľkej noci